

Don bəzəyər də, ifşa edər də

Puç olan erməni mifi, qələbə çalan ədalət, ədalətin yaratdığı reallıq

FİRUZƏ NADİR
Əməkdar jurnalist

23 aprel "Ümumdünya Kitab və Müəlliflik Hüququ Günü" artıq arxada qaldı. Amma təəssüf ki, erməni saxtakarlıqları, erməni yalanları bitib-tükənmir. Əqli Mülkiyyət Agentliyinin bununla bağlı vebinar-konfransı mənfur qonşularımızın Azərbaycanın torpağı, mədəni irsi, tarixinə yönəlmiş və əsrlər boyu davam edən, yeni dövrün elmi-texniki nailiyyətlərindən istifadə etməklə indi daha geniş vüsət alan yalanlarını alt-üst edən platforma kimi yadda qaldı. Həmin tədbirdən qeydlərim oxucularla bölüşmək istəyirəm...

Həyat yalanların deyil, həqiqətin üzərində qurulur

"...Ermənistanın, əlbəttə, məyus olması ondan irəli gəlir ki, onlar yəni də xülyalarla yaşayırlar. Onlar postmüharibə reallıqları ilə barışa bilmirlər. Hesab edirəm ki, burada psixoloji amil də öz rolunu oynayır. Yəqin onlara vaxt lazımdır ki, psixoloji nəqəti-nəzərdən yeni reallığa öyrəşsinsin. Çünki bizim Zəfərimiz onların bütün ideoloji sütunlarını darmadağın edib. Onlar 30 il ərzində özləri haqqında olmasın yalanları uydurdular, dünyaya qəbul etdirməyə çalışırdılar ki, guya onların müzəffər ordusu var, yenilməz ordusu var, erməni xalqı döyüşkən xalqdır, erməni ordusu ən güclü ordudur. Bəs nə oldu? Məhv eddik, darmadağın etdik, 44 gün ərzində yox etdik. Göstərdik ki, Azərbaycan xalqı müzəffər xalqdır. Göstərdik ki, onların bütün təbliğatı mifdir, mifologiyadır."

Sitat Prezident İlham Əliyevdən. Əqli Mülkiyyət Agentliyinin İdarə Heyətinin sədri Kamran İmanov 23 aprel "Ümumdünya Kitab və Müəlliflik Hüququ Günü" münasibətilə keçirilən vebinarədəki məruzəsi üçün məhz bu sitatı təsadüfən seçmişdi. Bəli, miflər puç oldu və yaşadığımız tarixi dövr artıq həqiqətin və ədalətin zəfər çaldığı dövrüdür. Ali Baş Komandan, yenilməz sərkərdə İlham Əliyev qüdrətli Ordusu, rəşadətli əsgərləri ilə "qələbə daşıyan erməni ordusu" mifini darmadağın etdi. Sübut etdi ki, həyat yalanların deyil, həqiqətin üzərində qurulur. Köhnə və yeni hay-erməni uydurmaları, "erməni motivasiyası", yəni torpaqların qorunmasında müstəsna cəsarət göstərilməsi mifi də dağıtdı. Qalib Azərbaycanın Prezidenti məğlub ölkənin lideri ilə müqayisədə intellektual üstünlüyü, qətiyyəti, diplomatik keyfiyyətləri, xalqın əsl rəhbəri kimi mifləri dağıtmağa qadir olduğunu da təsdiq etdi.

Təəssüf ki, ermənilərin ayaq tutub yeriyyə, dünyanı gəzəri və onu "çaşdıran" yalanları bitib-tükənmək bilmir. Amma bu yalanlardan bəzən dünya da artıq onların "göz yaşlarına inanmır". 2020-ci ilin 44 günlük həqiqəti, Qələbə çalan ədalət, bu ədalətin yaratdığı reallıq buna yer saxlamır...

"Hər şey kitabdan başlayır, lakin yalanla dolu kitablardan yox..." Əqli Mülkiyyət Agentliyi və Mədəniyyət Nazirliyinin birgə təşkilatlığı ilə keçirilən "Qədim mətnlər və klassik mənbələr erməniçilik saxtakarlıqlarını və uydurmalarını ifşa edir və ya Azərbaycan torpaqlarına hay iddialarının davam etdirilməsi haqqında" adlı vebinar-konfransın məqsədi aydındır: erməni mifomaniasını, hay-erməni saxtakarlıqlarını və uydurmalarını qədim mətnlərə və klassik mənbələrə istinadən ifşa etmək. Elə bu səbəbdən də alimlərin mövzu ilə bağlı yeni araşdırmaları böyük maraqla qarşılandı. Əqli Mülkiyyət Agentliyinin İdarə Heyətinin sədri Kamran İmanovun

tutarlı tarixi sübutlar, elmi dəlillər və danılmaz faktlara əsaslanan məruzəsi yenə diqqət çəkdi. Məruzə günün mövzusunə uyğun, kitaba münasibətlə başladı. Alimin fikrincə, kitab bəşəriyyətin ən gözəl itirisi, məhz kitablar və onların müəllifləri keçmişlə gələcək, nəsilər və mədəniyyətlər arasında körpü yaradır. Lakin bu fikri tarixə aid yalanlarla dolu və bir-birinə istinadən həqiqətə uyğun olmayan "faktları" tirajlayan, beləliklə, "ermənisayağı mənbə", yəni "dəlillər" sistemi yaradan müasir erməni müəlliflərinin kitabları haqqında söyləmək olmaz. Çünki "böyük həvəslə" istinad edilən qədim erməni mətnlərinin əlyazmaları, orijinaları, adətən tapılmaz, yaxud çox-çox sonrakı köçürmələr şəklində ortaya çıxır. Çünki bunların kökündə erməniçilik saxtakarlığı, erməniçilik uydurmaları dayanır. Məruzəçi sözün və yerində Servantesin məşhur deyimini yada salır:

Kamran İmanov hesab edir ki, ermənilər mif yaradıcılığına meyillidir və bu, həqiqətdən, "milli istedadıdır". İstər "Böyük Ermənistan", yaxud "böyük erməni mədəniyyəti", istər "sivilizasiyanın erməni ilk ocağı", istərsə də "erməni soyqırımı" haqqında miflər... Əlbəttə, bu, Azərbaycanın bütün mədəni irsinin "ağıllı ermənilər"dən başladığı barədə mifdir, erməni siyasətçilərinin, dövlət xadimlərinin, alimlərinin, hətta kütlənin dünyagörüşünü, əxlaqını müəyyən edən mif... Ermənilərin "müstəsnalığı" haqqında yaratdıqları mif, "əzabkeşlik" uydurmaları onların "xüsusi missiya"sıdır, bu isə beynəlxalq hüququn müasir sülh quruculuğundan təməl daşı kimi tanınmasına mane olur. Bütün bu amillər erməni identikliyi formalaşdırır. Tədqiqatlar isə göstərir ki, bu identiklik digərlərinin kimliyini inkar edir. Buna xidmət edən isə erməni mifologiyası, yalanlar, saxtakarlıqlar, uydurmalar və feyklərdir...

Erməni miflərini saymaqla qurtarmaz. Kamran İmanov politoloq S.B.Luryenin araşdırmasına da diqqət çəkir. S.B.Luryenin fikrincə, erməni siyasi düşüncəsi geosiyasi xarakter daşıyır, onlar yaşadıkları yerləri özləri üçün növbəti "Ermənistan" adlandırırlar. Erməniçiliyin sifarişli miflərlə xarici müəlliflərin yazdığı "əsərlər" də erməniçilik mifomaniasının bir hissəsidir, bu da tarixi saxtalaşdırmağa yol açır, dünyaya yalan toxumu səpər, beynəlxalq ictimai rəyi çaşdıraraq, uydurmaları qəbul etmək qarşısında qoyur. Beləliklə, "bəziləri qəsdən yalan səpər, digərləri isə aldandıran yalan yayır". Uydurmalar qəbul edilməyəndə isə "çox əzabkeş" xalqın millətçiləri təcavüz və terrora əl atır. Professor Kamran İmanov bu həqiqəti avstriyalı tarixçi Erik Fayqlın "Erməni mifomaniası" sı kitabından gətirdiyi sitatla təsdiq edir: "İnsanlardan uzaq əməllərə bəraət qazanmaq məqsədilə tarixin yenidən yazılması terrorçuluğun unikal xüsusiyyətidir".

Millətçi erməni müəlliflərinin kitabları da bu qəbildəndir. Məruzəçi sözün bu yerində məşhur Lixtenberqin fikrini xatırladı: "İnsanlar necədir, yazdıqları kitablar da elədir"...

Dağılmış miflər, ifşa olunmuş saxtakarlıqlar

Agentliyin sədri "Armeniyadakı mövcud vəziyyət"ə də nəzər salır. İrəvəndəki müstəqil analitik mərkəz olan Regional Araşdırmalar Mərkəzinin təsisçi direktoru, Natolindəki Avropa Kollecinin erməni əsilli professoru Riçard Girakosyanın

"Don bəzəyər də, ifşa edər də"...

"Ermənistan yeni postmüharibə reallıqlarına uyğunlaşır" adlı məqaləsindən sitat gətirir: "...*Bu durumda böhran heç bir etibarlı alternativə və ya əvəzedicisi olmayan hökumətə qarşı qeyri-populyar və nüfuzdan düşmüş müxalifət arasında dalana dirədən açıq siyasi qütbləşmə ilə əlamətdar oldu*".

Nöticə göz önündədir: "böhran və iflasa doğru sürüklənmə." Bəs erməni tarixçiləri nə yazır? Kamran İmanov nümunə kimi iki kitabın üzərində dayanır. Onlardan biri II Qarabağ müharibəsindən bir il sonra, digəri isə Qələbəmizdən təxminən bir il öncə nəşr edilmişdir.

Erməni tarixçisi Vazgen Qnuni Azərbaycanın Qələbəsindən sonra nəşr olunmuş "Ermənistan. Ölkənin tam tarixi" əsərində yazır:

"Azərbaycanlılardan fərqli olaraq, ermənilər hesab edirlər ki, Artsax münaqişəsi mövcud olmağa davam edir və Azərbaycan Artsaxın müstəqilliyini tanıyana qədər davam edəcək, bu da Artsaxa rəsmi şəkildə Ermənistanla birləşmək imkanı verəcək. Bu gün Ermənistanın Artsaxla birləşməsi erməni xalqının əsas siyasi məqsədidir. İkinci məqsəd Türkiyə hökumətinin 1915-ci il erməni soyqırımını tanımasına nail olmaqdır. Türkiyə və Azərbaycanla məhriban qonşuluq münasibətlərinin qurulması qeyd olunan hər iki məqsədə nail olduqdan sonra mümkündür. Tarix davam edir..."

Lakin... Son demə, "bu tarix havadan götürülməyib, XIX əsrin sonlarında erməni alimi Gevond Alişan tərəfindən hesablanmış", yəni uydurulmuş, mifik "erməni xalqının patriarxi - söləfi Hayk Nahapetin zamanından əvvəl 2492-ci ildə Babil kralı Bel üzərində qələbəsindən" sonra...

Beləcə, çoxdan ifşa olunmuş saxtakarlıqlar, dağıdılmış miflər yenidən ortaya çıxır. Lakin sağlam məntiqlə uzaq olan bu

uydurmalar gec-təz tarixi həqiqətlərin qarşısında ifşaya məhkumdur... "Dağlıq Qarabağ" adlı inzibati ərazi, yəni qurum mövcud deyil..." Alimin Prezident İlham Əliyevdən gətirdiyi bu sitat da saxtakarlar tutarlı cavabdır: "...*Biz bu məsələni həll edirik, Dağlıq Qarabağ münaqişəsi başa çatdı, "Dağlıq Qarabağ" adlı inzibati ərazi, yəni qurum mövcud deyil. Bu günlərdə Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Baş Assambleyasının sessiyasında çıxışında da mən bütün ölkələrə müraciət etdim və dedim, rica edirəm ki, bundan sonra "Dağlıq Qarabağ" ifadəsi işlədilməsin. Azərbaycan ərazisində belə bir qurum yoxdur. Qarabağ zonası var, Şərqi Zəngəzur var*".

Professor Oleq Kuznetsov "Qarabağ uğrunda 2020-ci il müharibəsi: bir il sonra" adlı əsərində də bu faktı təsdiq edir. Kamran İmanov Oleq Kuznetsovun bu qənaətini diqqətə çatdırır: "BMT qarşısında beynəlxalq hüquq sisteminin mövcudluğundan bəri və son 75 ildə ilk dəfə Azərbaycan öz silah gücünə işğalçı dövlətə işğal etdiyi ərazilərin azad edilməsi haqqında BMT Təhlükəsizlik Şurasının qərarının tələblərinə qeyd-şərtsiz əməl etməyə məcbur etdi. Beləliklə, o, özündən razı hakimiyyət hərislərinin geosiyasi iddiaları və ambisiyaları üzərində qanunun aliliyinin üstünlüyünü açıq şəkildə nümayiş etdirən beynəlxalq hüquq presedent yaratdı."

Azərbaycan Ermənistan, həm də amansız ideoloji məğlubiyyətə uğradı. Bu, otuz və daha çox yaşlı olan Miatsum ideyasının həyata keçməyən utopiya olduğunu, bu utopiya ilə yaşayın, onun uğrunda əzab çəkən bir neçə erməni nəslinin ömrünün havayı keçdiyini də sübut etdi...

Azərbaycan Ermənistan sülh təklif edir, Ermənistan isə bu məsələnin həllini ləngidir

Əqli Mülkiyyət Agentliyinin sədri

Cənubi Qafqazda sülh problemlərini də təhlil edir. Onun sözlərinə görə, Azərbaycan Ermənistan sərbədlərinin delimitasiyası və demarkasiyası ilə yanaşı, sülh müqaviləsi təklif edir, Ermənistan isə bu məsələnin həllini ləngidir. Hətta Prezident İlham Əliyevin sülh çağırışlarına baxmayaraq, Ermənistan dövlət sərbəhdində hərbi təxribatları da davam etdirir.

Belə olan halda haqlı sual yaranır: "Ermənistanın gələcəyi üçün prinsipial həyatı əhəmiyyət kəsb edən məsələnin bu cür uzanmasının səbəbi nədir, xüsusən də təklif qalib dövlətdən gəlsə?"

Professor Kamran İmanov bu suala da Kuznetsovun dəqiq fikirləri ilə cavab verir: "Hər şey ermənicə edilir; bir sənəd digərinə, digəri üçüncü sənədə istinad edir, nəticədə, mahiyyət gizlədilərək, kamuflyaj edilmiş kimi görünür..."

Lakin buna baxmayaraq, Kuznetsovun fikrincə, bugünkü Ermənistanın aqressiv-qəsbkarlıq mahiyyəti hüquqi müstəvidə normayaratma olaraq sovet dövrünün erməni millətçiliyi və separatizminə gəlib çıxır.

Məruzəçi daha sonra Samvel Karapetyanın 44 günlük müharibə əfəsinə nəşr olunan "Şimali Artsax" kitabına müraciət edir. Kitabın elə birinci abzası Azərbaycan tarixinin açıq və həyasızcasına saxtalaşdırılmasıdır. Samvel Karapetyanın yalanlarına görə, guya 1918-1920-ci il qədər Arazın şimalında olan ərazilər heç vaxt Azərbaycan adlandırılmayıb və azərbaycanlılar Atrpatakan-

Azərbaycan adını mənimsəyiblər, bu isə İranın əyaləti olub. Kamran İmanov kitabı müəllifin sifir tarixi saxtakarlıqlar üzərində qurulan "tədqiqatları"nın davamı adlandırır, uydurulmuş "Şimali Artsax" termininə diqqət çəkir, Samvel Karapetyanın iddialarını tarixi faktlar və həm də ermənidilli tarixi mətnlərsə istinadən ifşa edir. Kitabda Azərbaycan torpaqları ilk erməni torpaqları, azərbaycanlılar isə

"qədim erməni torpaqlarını işğal etmiş", "avtohton" erməni əhalisini qovmuş və onların mədəniyyətini məhv etmiş barbarlar kimi təqdim olunur. Və demək olar ki, kitabın hər səhifəsi Azərbaycanca, ümumən türk irsinə, türk insanına nifrət püskürür.

Agentliyin sədri saxtakar erməni tarixçiləri və ideoloqlarına həqiqətləri xatırladı, bildirdi ki, biz əsl Azərbaycan torpaqları ilə bağlı məsələni ona görə diqqət mərkəzində saxlayırıq ki, bu torpaqların adı - "Azərbaycan" silməklə, saxtakarların planına görə, hay-ermənilərin iddiaları "legitimlik" öldə edir. Alimin fikrincə, hay-erməni yalanları isə iki növ tarixi mətnlə təkbiz olunur. "Birincisi, bunlar tarixi sənədlərdir, ikincisi isə ermənidilli mətnlər də daxil olmaqla, tarixi salnamələrdir və bu torpaqlara səfər etmiş səyyahların ifadələri olan mətnlərdir".

Ermənidilli mətnlər də daxil olmaqla tarixi salnamələr və bu torpaqlara səfər etmiş səyyahların ifadələri hay-erməni yalanlarını təkbiz edir

Professor Kamran İmanov yenə tarixi sənədlərə üz tutur. O sənədlər ki, erməni tarixçiləri ya onlarla tanış deyil, ya da onlardan yan keçir. Hələ I Pyotrun dövründə Rusiya və Osmanlı imperiyaları arasında yazışmalar və dövlətlərarası müqavilələrdə Azərbaycan ərazisi və indiki Ermənistanın bütün ərazisi Azərbaycan və ya Azərbaycan xanlıqlarının torpaqları kimi göstərilir. Rusiya və Türkiyə arxivlərində bunun sübutları var. Məşhur rus tarixçisi, arxivşünas, Rusiya İmperiyası Xarici İşlər Nazirliyinin Asiya Departamentinin direktoru Semyon Mixayloviç Bronevskinin "Tarixi çıxarışlar" əsərində Kür və Araz arasındakı ərazilər "bütün Adırbican" kimi təqdim olunur. Bu fakta I Pyotrın Rusiya, İran və Türkiyə sərhədlərinin delimitasiyası üçün səlahiyyətli Rusiya komissarı təyin edilmiş general-mayor

qraf Rummyantsevə yönəldilən 1727-ci il tarixli məktublarında da rast gəlinir.

Bronevski 1724-cü ildə Rusiya ilə Osmanlı İmperiyası arasında bağlanmış traktatdan bəhs edərkən daha bir maraqlı məlumat üzə çıxır. Dövrünün iki güclü imperiyası arasında bağlanmış bu beynəlxalq sənəddə Təbriz, Urmiya, Marağa, Salmas ilə birlikdə Qarabağ, Gəncə, İrovan, Naxçıvan Azərbaycan vilayətləri kimi təqdim olunur. Qeyd edək ki, Bronevski təkcə Qafqaz tarixçisi yox, həm də Rusiya və Şərqi ölkələrinin beynəlxalq münasibətləri ilə məşğul olan mühüm dövlət xadimi olub.

Kamran İmanovun araşdırdığı ikinci tarixi sənəd Matenadaranda - Ermənistanın Qədim Əlyazmalar İnstitutunda saxlanılır. Söhbət Qaraqoyunlu və Səfəvi hökmdarlarının fərmanlarından, eləcə də indiki Ermənistanın ərazisinə aid XIV-XVII əsrlərin hüquqi və əlqə-satqı sənədlərindən gedir. Onları şərqşünas və ermənişünas, Ermənistan SSR Elmlər Akademiyasının Tarix İnstitutunun baş elmi işçisi Akop Davidoviç Papazyan toplayaraq üç nəşrlə dərc edib. Bu hüquqi sənədlərdə Naxçıvan, Çuxur-Saad, Egmədzin, Sisakan, Göycə əraziləri dəfələrlə Azərbaycan torpaqları kimi qeyd olunur...

Onlarla ərəb, fars, türk mənbələrində də indiki Ermənistan və Şimali Azərbaycan əraziləri Azərbaycan torpaqları kimi göstərilir. İrovan və ətraf ərazilərin bir neçə dəfə Azərbaycan torpaqları kimi xatırlandığı daha bir mənbə erməni katolikosu Simeon İrəvansinin "Cambr" kitabıdır. Araz çayının şimalındakı torpaqların Azərbaycan torpaqları kimi göstərilirdiyi daha bir ermənidilli mənbə Yəsai Həsən-Cəlalayın "Alban ölkəsinin qəsa tarixi" əsəridir. O, bir neçə dəfə İrovanı, Gəncəni, Qarabağı, Şamaxını Atrpatakan torpağı adlandırır.

Kamran İmanov erməni F.Ekozyantsın məşhur fransız səyyahı Azərbaycan 1672-1678-ci illərdə Zaqafqaziya ətrafında orijinal kitabı haqqında qənaətlərini də bölüşür: "Erməni qaradaşlarımız arasında belə bir fikir var ki, Azərbaycan adı süni addır. Yenidən, yalnız XX əsrin əvvəllərində ortaya çıxdı ki, XIX əsrdə rus sərkərdələri Persiyanın ona oxşar əyalətlərindən biri kimi adlandırıldı. Lakin bu yanlışdır. Azərbaycan adı, məsələn, XVII əsrdə elmi ictimaiyyətə çox yaxşı məlum idi. Azərbaycan adının etimoloji tədqiqatları var idi. Azərbaycan adının ərazinin dəqiq sərhədləri göstərilirdi və bütün bu məlumatların Ermənistanla çox sevilən, çox hörmət edilən və tez-tez istinad edilən, tarixi natiçələr çıxarılan kitabda yer almısa paradoksaldır. Budur həmin kitab - 1672-1673-cü illərdə Şardenin Zaqafqaziya səyahəti, 1902-ci ildə Tiflisdə M.Martirosyanın mətbəəsində nəşr edilmişdir."

Bu kitabın sonluğu heyratamizdir, daha doğrusu, Jan Şardenin Naxçıvana 13 aprel 1673-cü il tarixli səfərindən sonra qurılır..."

Ancaq "Şevalier Şardenin Qara dəniz və Xolxidədən Persiyaya və Şərqi Hindistana səyahətinin gündəliyi" adlanan fransız orijinalında davamı var ki, məlum səbəblərdən bunlar rusca mətnə yoxdur. Burada yazılıb: "Deyirlər ki, Araz Ermənistanı Midiyadan ayırır. Bu, bir vaxtlar Asiyada bütöv bir imperiyaya sahib olan bir krallıqdır. İndi o, perslərin Azərbaycan və ya Asyorepan adlandırıldığı əyalətləri və Persiyanın yalnız bir hissəsidir. Bu əyalət Persiyanın ən böyük əyalətlərindən biridir. Şərqdən Xəzər dənizi və Gerkaniya, cənubdan farsların torpaqları, qərbdən Araks çayı və yüksəklikdəki Ermənistan ilə, şimaldan dağ ölkəsi olan və öz növbəsində kazak-moskovitlərlə həmsərhəd və Qafqazın bir hissəsi olan Dağıstanla həmsərhəddir..." [https://www.youtube.com/watch?v=elZAH4XPnq].

Beləliklə, Əqli Mülkiyyət Agentliyinin sədri Kamran İmanov "Ümumdünya Kitab və Müəlliflik Hüququ Günü"ündə qədim mətnlərə, klassik mənbələrə, alimlərin, o cümlədən erməni əsilli tarixçilərin fikirlərinə istinadən həqiqətləri ortaya qoyur, erməniçilik saxtakarlıqlarını və uydurmalarını yeni dəlillərlə alt-üst edir.

Bəli, Azərbaycanın tarixi zəfəri ilə uydurmalar dağılır, həqiqətlər üzə çıxır. Elm və tarixi həqiqətlər də erməni saxtakarlıqlarını, yalan və uydurmalarını təsdiq yox, rədd edir. Kamran İmanovun gəldiyi nəticə belədir...

Azərbaycan naminə görə zəhmət hesabına mükəmməl araşdırmalarına, bu şəərəfli missiyasına görə hörmətli alimimizə minnətdar olmalıyıq...